Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central judecător Nicolae Șova
Dosarul nr. 2ri-495/24
2-23063286-2ri-11102024

D E C I Z I E

13 martie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții de Apel Centru

Având în componență:
Președintele completului , judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Roman Pascari și Ala Malîi

examinând, în lipsa părților, recursul declarat de lichidatorul Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting” – Tatiana Bostan, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 august 2024, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea formulată de lichidatorul Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting” – Tatiana Bostan, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare în cauza civilă intentată la cererea depusă de lichidatorul Tatiana Bostan al S.R.L. ”Vero Consulting” împotriva Veronica Chițan cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere, -

a c o n s t a t a t :

La 12 august 2024 în direcția de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău /sediul central/ a fost înregistrată cererea depusă de lichidatorul Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting” – Tatiana Bostan privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting” în persoana administratorului Chițan Veronica cu încasarea din contul acestuia a sumei de 41 769,63 lei în beneficiul Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting”.

La depunerea cererii lichidatorul Tatiana Bostan al Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting” a solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor financiare și alte bunuri, în limita acțiunii.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 august 2024, s-a admis spre examinare cererea depusă de lichidatorul Tatiana Bostan al S.R.L.

”Vero Consulting” împotriva Veronica Chițan cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere.

S-a respins cererea formulată de lichidatorul Tatiana Bostan al Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, în cauza civilă intentată la cererea depusă de lichidatorul Tatiana Bostan al S.R.L. ”Vero Consulting” împotriva Veronica Chițan cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord parțial cu soluția instanței de fond, la 30 august 2024, lichidatorul Tatiana Bostan a declarat recurs împotriva încheierii date de prima instanță în partea privind respingerea cererii cu privire la asigurarea acțiunii, solicitând admiterea acestuia și casarea actului judecătoresc în partea contestată, cu soluționarea în această parte a problemei în fond și adoptarea unei noi soluții de admitere a cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare.

În motivarea cererii de recurs s-a indicat că, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii sunt absolut necesare, urmăresc scopul de a asigura posibilitatea executării eventualei hotărâri judecătorești și reclama pericolul eminent care exista atât la data depunerii cererii inițiale de chemare în judecată, cât și intensificarea pericolului pe parcursul procesului, după cum și confirmarea la fiecare ședință că pericolul de a se înstrăina bunurile care reprezintă de fapt proprietatea comună a reclamantului și a pârâtului și care reprezintă obiectul prezentului litigiu, se încearcă a fi înstrăinată de către pârât ilegal, profitând de inacțiunile instanței de judecată care de fiecare data refuză nejustificat aplicarea măsurilor de asigurare solicitate și argumentate de reclamant cu prezentarea a noi probe și argumente.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile, calculat de la data comunicării încheierii.

După cum s-a indicat anterior, lichidatorul Tatiana Bostan al Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting”, a declarat recurs la 02 septembrie 2024 împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 august 2024. Astfel, Colegiul atestă recursul ca fiind declarat în termen.

Studiind recursul declarat, Colegiul consideră recursul ca fiind neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii date de prima instanță, din următoarele considerente.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 din aceiaşi lege, hotărârile şi încheierile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunţării/ comunicării şi numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Conform prevederilor art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul Cod şi de alte Legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. La fel, potrivit art. 181 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii poate fi atacată cu recurs.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de Apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Conform prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În corespundere cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea atacată.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces judecătorul sau instanţa poate lua măsuri de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

În conformitate cu prevederile art. 175 Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174 Cod de procedură civilă, fiind admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii, dacă valoarea bunurilor sechestrate nu

depăşeşte valoarea acţiunii.

După cum s-a indicat, la 12 august 2024 în direcția de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău /sediul central/ a fost înregistrată cererea depusă de lichidatorul Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting” – Tatiana Bostan privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting” în persoana administratorului Chițan Veronica cu încasarea din contul acestuia a sumei de 41 769,63 lei în beneficiul Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting”.

Concomitent, la depunerea cererii lichidatorul Tatiana Bostan al Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting” a solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor financiare și alte bunuri, în limita acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 august 2024, s-a admis spre examinare cererea depusă de lichidatorul Tatiana Bostan al S.R.L. ”Vero Consulting” împotriva Veronica Chițan cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere.

S-a respins cererea formulată de lichidatorul Tatiana Bostan al Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare, în cauza civilă intentată la cererea depusă de lichidatorul Tatiana Bostan al S.R.L. ”Vero Consulting” împotriva Veronica Chițan cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord parțial cu soluția instanței de fond, la 30 august 2024, lichidatorul Tatiana Bostan a declarat recurs împotriva încheierii date de prima instanță în partea privind respingerea cererii cu privire la asigurarea acțiunii, solicitând admiterea acestuia și casarea actului judecătoresc în partea contestată, cu soluționarea în această parte a problemei în fond și adoptarea unei noi soluții de admitere a cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare.

Colegiul atestă despre corectitudinea și legalitatea soluției date de prima instanță. Or, după cum a fost indicat anterior, conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 118 coroborat cu art. 121 Cod de procedură civilă, obiectul probațiunii admisibilității aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii se referă la justificarea de o manieră obiectivă a faptului că, lipsa măsurilor de asigurare a acțiunii solicitate de partea interesată ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

La capitolul respectiv, Colegiul accentuează că, unicul motiv pentru care pot fi aplicate măsurile de asigurare a acțiunii este riscul de a nu fi executată eventuala hotărâre judecătorească pronunțată la acțiunea înaintată de partea reclamantă. În circumstanțele descrise Colegiul atestă că, instanța de fond corect a concluzionat despre netemeinicia cerinței privind asigurarea acțiunii, deoarece lipsesc dovezi care să demonstreze riscul neexecutării eventualei hotărâri judecătorești.

Reieșind din materialele cauzei nu s-a constatat survenirea riscului de a fi imposibilă executarea eventualei hotărâri judecătorești.

Prin urmare, instanţa de recurs nu a reținut admiterea unor abateri procedurale sau aplicări incorecte a normelor de drept material de instanța de fond la data soluționării cerinței de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, aceasta acționând în corespundere cu prevederile Legii, constatând și reținând corect starea de fapt în acest sens și aplicând corect legislația pertinentă, a decis respingerea solicitării sus-numite.

Colegiul în acest sens reține că, potrivit jurisprudenței de principiu a CtEDO, caracterul efectiv al hotărârilor judecătorești presupune nu numai dreptul părților de a-și prezenta argumentele, ci și dreptul acestora de a fi într-adevăr „ascultate", instanțele de judecată având în consecință obligația de a proceda la o examinare efectivă a susținerilor părților, fiind obligatorie motivarea corespunzătoare a hotărârilor judecătorești. Astfel, un argument al cărui influență poate fi decisivă pentru soluția în speță, necesită „un răspuns specific și explicit" (*Ruiz Torija și Hiro Balani vs Spania, 09/12/1994, Higgins vs Franța 19/02/1998)*

În speță, Colegiul reține că instanța de fond a avut obligația pozitivă desprinsă *inter alia* din art. 6 CEDO, de a justifica de o manieră obiectivă faptul întrunirii în circumstanțele speței a condițiilor în care legea procesual civilă, admite aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii și anume a faptul că lipsa măsurilor de asigurare a acțiunii solicitate de recurentul-reclamant ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești. Or, faptul inițierii unei acțiuni judiciare de recuperare a datoriei, în care intimații către Bogușevscaia Liliana și Bogușevschii Vasile au calitatea de pârâți sau rea credința acestora invocată *in abstracto* de către recurent, nu explică de o manieră obiectivă, iminența riscului imposibilității executării eventualei hotărâri pronunțată împotriva intimatei.

În același context Colegiul reiterează că, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sale, motiv din care în virtutea prezumției legale care operează în favoarea recurentei și care nu pot fi deturnate de o manieră arbitrară în afara unui proces judiciare conform standardelor de echitate stabilit de lege *„buna credință"* și prezumția nevinovăției până la proba contrarie în acțiunile civile, operează în favoarea recurentei. Or, simplu fapt de inițiere a acțiunii civile împotriva intimaților, nu justifică imposibilitatea executării eventualei hotărâri

judiciare sau *„rea credința”* acesteia, prezumția bunei credințe operând până la proba contrarie.

De asemenea, Colegiul reține că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică *(hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015).* Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăţilor omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem *(hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).*

Raportând principiile constituționale redate, la circumstanțele speței, Colegiul reține că aprecierea subiectivă a riscului imposibilității executării eventualei hotărâri judecătorești, în lipsa unor argumente clare și obiectiv justificate, reprezintă o modalitate defectuoasă de înfăptuire a justiției contrară principiului constituțional al legalității în sensul definit de Curtea Constituțională, *„latitudinea judecătorului”* trebuie să fie determinată de o motivație obiectiv justificată, judecătorul având obligația legală, desprinsă din exigențele unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, nu doar de a „cita” prevederile legale și principiile de judecare aplicabile speței, dar de a indica circumstanțele concrete care justifică aplicabilitatea acestora, unei spețe concrete.

Principiul legalității are drept consecință obligativitatea respectării legilor, inclusiv de către forul legislativ suprem al statului, această exigență fiind impusă nu doar indivizilor sau persoanelor juridice, ci și autorităților și instituțiilor publice. În măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, este important ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost acordate (*hot. CC 22/2015),* instanțele de judecată nefiind o excepție în acest sens.

Astfel, raportând principiul constituțional expus anterior la motivația din încheierea contestată, Colegiul reține că scopul legal al măsurii asiguratorii, dispusă prin încheierea contestată, este definit la art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă și, în acest sens, deoarece prevederile procesual-civile au un caracter imperativ, nu pot fi supuse unor interpretări extinctive în defavoarea uneia dintre părți sau în sensul extinderii competenților legale atribuite instanței de judecată în materie de ingerință admisibilă în exercițiul unor drepturi garantate de CEDO, în speță, garantate de art. 1 Primul Protocol CEDO, în interesul justiției - asigurarea acțiunii. Or, în încheierea contestată instanța indică corect și întemeiat, din perspectiva exigențelor de probațiune judiciară definite de legea procesual civilă, că simplu fapt al invocării neexecutării unor obligații echivalează cu rea credința pârâtului ar justifica *ipso factum* necesitatea ingerinței în exercițiul dreptului de proprietate, cu titlu de măsură de asigurare a acțiunii și exonerarea recurentei/reclamante de sarcina probațiunii în modul stabilit de legea procesual

civilă. Or, în conformitate cu prevederile art. 123 Cod de procedură civilă, sunt degrevate de sarcina probațiunii doar faptele care, conform legii, sunt prezumate a fi stabilite, inversarea defectuoasă a prezumției negative de care beneficiază intimații până la pronunțarea unei hotărâri definitive, de către instanța de fond, nu poate fi admisă în calitate de motiv al ingerinței în exercițiul unui drept protejat de Convenției, în temeiul art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În același context, Colegiul ține să specifice că prima instanță, respingând cerința reclamantului privind instituirea măsurilor de asigurare a acțiunii, cum și motivarea soluției coroborate cu probele prezentate în acest sens, modul de derulare a raportului juridic și comportamentul fiecăreia din părțile litigante, a ținut cont de proporționalitatea și consecințele acestor măsuri în raport cu fiecare din părți și litigiul propriu zis.

Astfel, din considerentele expuse, Colegiul ajunge la concluzia că încheierea contestată este întemeiată, justificarea admisibilității aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii solicitată de reclamant/recurent lipsind la moment. Or, materialele și probatoriul prezentat de partea reclamantă sunt insuficiente pentru a concluziona pe marginea riscului invocat, în calitate de temei al aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, iar situația constatată de instanța de fond și de recurs la examinarea pricinii indică la o altă stare de fapt, decât cea pretinsă de recurent.

În acest sens Colegiul reiterează, că orice restrângere a dreptului de proprietate, poate avea loc doar dacă sunt întrunite exigențele regulii triplului test: limitarea să fie prevăzută de lege, protejează un interes legitim, să fie necesară într-o societate democratică (*Unistar Ventures GmbH contra Moldovei, cererea nr. 21151/04, hotărârea din 09 decembrie 2008; Baroul Partener-A contra Moldovei, cererea nr. 39815/07, hotărârea din 16 iulie 2009*). Or, Convenția vizează protejarea drepturilor de o manieră concretă și efectivă, orice limitări aduse dreptului protejat de art. 1 Primul Protocol din Convenție, devenit precar, inclusiv prin instituirea unor reglementări și/sau limitări, urmează a fi examinate din perspectiva privării dreptului de substanță (*cauza Sporrong și Lonnroth contra Suiediei din 23.09.1982 Marea Cameră*).

Ca consecință, în situația anterior descrisă, Colegiul constată că instanța de fond corect și întemeiat a respins cerința reclamantului, de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, corect a stabilit starea de fapt și corect a identificat și aplicat cadrul legal pertinent speței, adoptând o soluție legală în acest sens, iar motivele invocate de partea recurentă în cererea de recurs fiind formale și neîntemeiate, reducându-se doar la critica subiectivă față de concluziile instanței de fond, necesită a fi respinsă, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 427 lit. a) și art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Se respinge ca neîntemeiat recursul declarat de lichidatorul Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting” – Tatiana Bostan, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 august 2024.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 august 2024, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea formulată de lichidatorul Societății cu răspundere limitată ”Vero Consulting” – Tatiana Bostan, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare în cauza civilă intentată la cererea depusă de lichidatorul Tatiana Bostan al S.R.L. ”Vero Consulting” împotriva Veronica Chițan cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere.

Decizia este irevocabilă din momentul pronunțării.

Preşedintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere

Judecătorii: Roman Pascari

Ala Malîi